

Scénář k audioreportáži – Jindřich Vítovec

Jindřich Vítovec se narodil 30.9 roku 1928 v Soběšicích nedaleko Sušice. V malé vesnici, kde bylo hodně hospodářských zvířat. Jeho otec byl československý legionář v Rusku a od rodiny odešel už před Jindřichovým narozením.

Pan Vítovec:

Takže otec byl členem právě těch českých legionářů, který hájili tu magistrálu až do války.

Po konci 2. světové války byli Němci odsunuti ze Sudet. prázdné domy byly volné k nastěhování, ale mělo to jisté podmínky. Díky tomu se Jindřichovy rodiče k sobě vrátili.

Pan Vítovec:

Otec byl rozvedený, ale nemohl dostat žádné ten baráček nebo vilu, pokud byl svobodný. Tak se potom zas dali s matkou dohromady.

Jindřich Vítovec absolvoval průmyslovku, kde poznal obor metrologie, který ho zaujal. Po střední škole pak vystudoval inženýra na ČVUT.

Pan Vítovec:

Když někdo skončil maturitu, tak dostal pracovní místo, mně bylo nabídnuto místo na vysoké škole. To byla fakulta ČVUT- české vysoké učení technické, fakulta elektrotechnická a byl jsem na katedře teoretické a experimentální techniky.

Jindřich Vítovec vyučoval metrologii, což je vědní a technický obor, který se zabývá měřením různých technických a fyzikálních veličin. Mimo učení také vydal ke svému oboru i několik učebnic. Při psaní jeho prací mu byla velkou oporou jeho manželka Ludmila.

Když začala v Československu sametová revoluce, bylo Jindřichovi 61 let.

Pan Vítovec:

Tak to jsme samozřejmě prožívali na vysoké škole, to jsme chodili na Václavák. To ani nejde zapomenout. Já jsem to bral jako samozřejmost, to bylo součástí naší státnosti nebo příslušnosti k státu. Chodili jsme na Václavák, zpívali jsme.

Jindřich velmi rád tráví čas se svými vnučkami, například procházkami po Praze. K jednomu z výletů se váže zajímavá historka z revolučních let.

Pan Vítovec:

To už jsme chodili na ty veřejný vystoupení s téma holkama. Tak tohle jsem zrovna šli, kdy tam měl vystoupení Havel.

Tak jsem říkal, aby tam prostě došla pro podpis. Tak tam nechala podepsat...

To on tam dával nějaký papír.

A on tam seděl někde u stolu a já jsem říkal, tak dojde něco pro něj. Tak si to nechala podepsat.

Jak jste mohli slyšet pan Vítovec prožil zajímavý život. Pracoval ve svém oboru až do krásných 92 let. Bohužel stáří ho připravilo o zrak, ale ani to ho nezastavilo a je stále aktivní. A na závěr si pro Vás pan profesor Jindřich Vítovec připravil malé poselství.

Pan Vítovec:

Takže pokud v sobě objevíte schopnosti něco rozvíjet a pomáhat tomu, tak to rozvíjejte a pak dosáhnete v životě vyšších cílů. Ten, kdo spoléhá jen na to, co mu spadne do klína, tak ten to moc daleko nedotáhne.